

Aarsudbytte, som Spareinstitutterne selv kan opnaa ved Køb af Kreditforeningsobligationer, og man føler sig forvisset om, at en Maksimal-Indlaansrente af denne Art ikke i nogen Henseende kan genere de solide og vellede Pengeinstitutters Forhold til Sparerne.

Udvalgets Medlemmer Eduard Larsen og Rørdam giver de af det fornævnte Mindretal (Birch) fremsatte principielle Betragtninger deres Tilslutning.

Et *fjerde Mindretal* (Jensen-Sønderup og Schovelin) genoptager under Nr. 3 det ogsaa ved Behandlingen af Sagen i Samlingen 1913—14 af et Medlem af det daværende Folketingsudvalg stillede Ændringsforslag til § 4, sigtende til at betrygge *Likviditeten* af vore Bankers Midler. Da det imidlertid maa indrømmes, at de fleste af vore Provsbanker har en begrænset, lokal Karakter og derfor hverken fungerer eller behøver at fungere som Pengeinstitutter i større, europæisk Bankstil, men indtager en Slags Mellestilling mellem egentlige Banker og Sparekasser, har man denne Gang indskrænket den foreslaaede Bestemmelse til kun at omfatte Banker, hvis Aktiekapital er 1 Mill. Kr. og derover. At for disse, de egentlige Bankers Vedkommende Gennemførelsen af de strengest mulige Fordringer til Likviditeten er af største Samfundsvigtighed, turde den af Krigen skabte Fase af det europæiske Bankvæsens Historie noksom have godgjort Rigtigheden af.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Udvalget*:

1) Til 5te Stykke føjes:

„Dog kan det tillades, at Udtaget sker ved Check, naar der paa Forside, Titelblad og paa hver Side i Bogen og paa tilsvarende Maade paa Indlaansbeviset er tydeligt trykt, at Udtaget kan ske ved Check, og at Bogens eller Bevisets Paa lydende derfor ikke er Bevis for Sparerens Tilgodehavende“.

Af et *Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Schovelin):

2) Som nyt Stykke tilføjes:

„Banker maa ikke for Indskud, for hvilke der gives Indskyderen et til Til- og Fraskrivning af de indsatte og udtagne Beløb bestemt Bevis (Bankbog eller Indlaansbevis), som Rente og (eller) Bonus yde et større Udbytte end det, der under Hensyn til Kursværdien kan opnaas ved aabne Serier af 4 pCt. Obligationer, der er udstedte af Kreditforeninger, hvis Obligationer ultimo Juni 1914 noteredes paa Københavns Børs. Beregningen af Obligationernes gennemsnitlige Udbytte foretages af Bankspektøren og Sparekasseinspektøren efter Regler, som fastsættes af Handelsministeren og offentliggøres i Statstidende som gældende højeste Rente for den følgende Maaned.“

Af et *Mindretal* (Jensen-Sønderup og Schovelin):

Til § 4.

3) Efter sidste Stykke tilføjes et nyt Stykke, saalydende:

„Af en Banks Midler skal — bortset fra, hvad den selv anser for nødvendigt at have af rede Penge til Bestridelse af de daglige Udbetalinger (Kassebeholdning) — et Beløb, svarende til ca. 5 pCt. af den samlede Indlaanssum, som den i § 8 omhandlede Statusopgørelse for sidste Maaned udviser, enten være til Stede i Kontanter (gangbar Mønt, Nationalbanksedler) eller anbragt paa Folio (Anfordring) i Nationalbanken. Denne Kontantreserve kan efter Bankspektørens Indstilling efterhaanden forhøjes, dog ikke ud over 12 pCt., efter Handelsministerens nærmere Bestemmelse, ligesom denne omvendt, ligeledes efter Bankspektørens Indstilling, kan tillade en *mindre* Kontantreserve end 5 pCt. for Banker, hvis Aktiekapital ikke naar op til 1 Mill. Kr.“

Nye Paragraffer.

Af et *Mindretal* (P. E. Hansen, Jørgen Jensen, N. Jensen-Nybjerg, Jensen-Sønderup, Kvist og Moesgaard-Kjeldsen):

4) Efter § 4 indsættes følgende nye Paragraffer:

§ 5.

Saafernt en Bank modtager Indskud paa Kontrabog, skal den paagældende Bank udsondre en særlig Garanti- eller Reservefond, der fortrinsvis skal tjene til Sikkerhed for de paa Kontrabog indsatte Beløb.